

Posudek bakalářské práce Alexandry Daniššové
Žena v povojnové literatuře: *Nič* a *Diamantové náměstí*

U bakalářské práce Alexandry Daniššové oceňuji na prvním místě volbu tématu, které se týká jedné z „minoritních“ literatur pyrenejského poloostrova. Zároveň je zajímavý autorčin pohled na ženskou literární tvorbu, která se ve 20. století stala jedním z nástrojů v boji za ženská práva nejen v Katalánsku ale i v celém Španělsku.

Studentka ve své studii zvolila tradičnější strukturu výkladu, od historicko-literárních a biografických souvislostí, až po motivický rozbor.

Práce je rozdělena do pěti kapitol. V prvních dvou Alexandra Daniššová provádí analýzu kulturně-historického a ekonomického kontextu, který tvoří pozadí analyzovaných děl. Studentka chápe tento proces jako nezbytnou součást k pochopení tématu své bakalářské práce. Částečně tomu tak i je. Zde jsou zajímavé podkapitoly o katalánské literatuře a historii, které českému/slovenskému čtenáři mohou sloužit jako úvod do méně známého kulturního prostředí tohoto regionu. Studentka zde zmiňuje nejznámější katalánské autory a směry, kterými se spisovatelé ubírali. Zároveň poukazuje na nelehkou situaci, kterou katalánští intelektuálové ve 20. století prožívali, když museli bojovat za zachování své identity a svého jazyka často i za hranicemi Španělska.

Pro účely studie se nicméně kapitola druhá jeví jako nadbytečná. Komplikovaná situace v zemi byla nastíněna již v předchozí části. Podrobný ekonomický rozbor španělského hospodářství v poválečném období navíc nesouvisí přímo s tématem práce, která se zabývá spíše sociologickým rozbohem vybraných románů a postavením žen v tradičně uspořádané společnosti, které není přímým výsledkem hospodářské krize.

Totéž lze říci i o kapitole třetí. Studentka zde rozvíjí rozsáhlé pasáže ze života obou autorek i jejich rodinných příslušníků, aniž by velká část těchto údajů byla relevantní pro rozbor vybraných děl. Zde by stačilo v krátkosti zachytit některé autobiografické pasáže, které přímo poznamenaly analyzovaná díla.

Jádro studie tvoří kapitola pátá. Zde Alexandra Daniššová citlivým způsobem nastiňuje nerovnoprávné postavení žen v románech *Nič* od Carmen Laforetové a *Diamantové náměstí*, napsaném spisovatelkou Mercé Rodoredovou.

V tomto bodě lze ocenit spojitost, kterou Alexandra Daniššová našla ve dvou dílech, které se na první pohled tváří odlišně. Studentka intuitivně shledává paralely mezi oběma hrdinkami, které žijí svůj rozdílný osud. Zatímco Andrea v románu *Nič* je mladou a nezávislou dívkou, která je odhodlaná se nepřizpůsobovat společenským konvencím, Natálie

v díle *Diamantové náměstí* je zastrašenou matkou, která nachází vnitřní rovnováhu a vlastní identitu až po smrti svého prvního manžela. Jedná se o dvě různá schémata jedné jediné myšlenky: odsouzení nerovnoprávného postavení žen v patriarchálně uspořádané společnosti.

Alexandra Daniššová ukončuje svou analýzu podkapitolou 5.3, ve které se oba texty ještě naposledy setkávají a ve kterých autorka shrnuje hlavní myšlenky své studie.

Po formální stránce studentka zvládla práci se sekundární literaturou. Až na občasné překlepy je studie psaná kultivovanou slovenštinou.

Práce Alexandry Daniššové splňuje nároky kladené na bakalářskou práci. Doporučuji ji k obhajobě.

Navrhovaná známka: velmi dobře

Mgr. Roman Zaťko

28. 8. 2017